

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egész évre 8 kor Fél évre 4 . Negyed évre 2 . Egyes szám ára 20 fillér.	Felfelős szerkesztő, lapfőmunkács és kiadó BALKÁNYI ERNŐ. MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca. Hirdetéseik díjazásbás szerint. Nyitlittér postóra 40 fillér. Kéziratok nem adatlak vissza.
---	---	--

A mezőgazdasági állam.

Magyarország mezőgazdasági állam. Szomoruan érezzük ezt ilyenkor, amikor az elemi csapásnak beillő orosz gazdasági év megkezdése a föld termését s a gazdaság raktárait megdöcsmálja.

A mostani orosz gazdasági év sok keserves feljajdulást eredményezett már eddig. Az újságok maguk is rettentően sötét képét festették a szárazság folytán beállott gazdasági és pénzügyi bajoknak, ezekben a feljajdulásokban, ezekben a sötét szívekben azonban több volt az impresszió, mint a valóság. Világosan meg lehet ezt állapítani most, amikor a gazdasági munka utolsó stációjához, a termés betakarításához eljutottunk. A gazda megcsinálja számvetését és látja, hogy tulzatosan ítélte meg a helyzetet.

A földművelési kormány jelentései itt állnak előtűnik s a száraz statisztika rációja a szárazságra. A dolog így áll. Az ország, idejéig termése nem volt jó. Még a közép-térmost sem lúttóte meg, de aztán nincs is tovább. Azoktól a rettenetes dolgoktól, a melyeket a fölvert képzelet látott, nincs szó.

Hiszzen nem mondjuk, hogy nagyon meg lehetlín elégedve a gazdasági állapottal, csak az igazságnak megfelelően konstánstól kell, hogy nem olyan iekete az ördög, mint amilyennek látjuk. És ez igaz. Vannak tragédiák, a melyek megvizsgálatnak, ha jobban végződnék, mint

ahogy vártuk. Vannak szomorú helyzetek, amelyeknek örvendeni illik, ha kevésbé szomoruk a látszatnál. Ez az úgynevezett szerencse a szerencsétlenségben.

Az idej orosz gazdasági évről megvizsgálatnál egy másik körülmény is, amely szintén amolyan szerencse a szerencsétlenségben-féle. Az ez évi termés a külföldön seu volt elsőrangú. Ehhez képest a gabona-neműek ára emelkedett mindenütt. Ennek az a következménye, hogy a mi termésünk még mindig számottevő s amit vesztlünk mennyiségben az árák emelkedettsége folytán, azt visszanyerjük értéken. A gazda jó áron adhat túl gabonáján.

Iz egyetlen pótolhatatlan veszteség a takarmányhiány. Ezen az állam segít a lehetőség minden eszközzel. Így állunk tehát most a nagy elemi csapás: a hónapokig való szárazság után. Inségről tehát nem lehet szó.

De ez az esztendő is nagy tanulságokkal szolgál. Magyarország mezőgazdasági állam. Anyagi jóléte földhöz kötött s egy teljesen rossz esztendő évek nyomorúságát idézheti elő. Véletlenül függ az ország anyagi boldogulása. A természet szeszélyétől, az erőfölt, vagy szárazságtól, a hidegtől, vagy melegtől. Ma már a természetben alig lehet bízni. Bizonyos eltolódás vehető észre a naptári és gazdasági évszakokban. Ennyire kiszolgáltatva lennünk az idők veszélyének nem szabad. A rendelkezésünkre álló módok igénybevételével

kell védekeznünk az olyan meglepetések ellen, aminek egy rossz gazdasági év.

Mindezekből a tanulságokból azt a tételt lehet levonni, hogy Magyarország nem maradhat meg kizárólagosan a mezőgazdasági állam alapján. Változtatni nemzetgazdasági politikáján.

Két hatalmas tere van a nemzetgazdasági boldogulásnak: az ipar és kereskedelem. Ipari és kereskedelmi tizen kell keresni tehát a kiegyenlítődest azért az abnormitással szemben, amely a kizárólagos mezőgazdasági állam végzete lehet. Gyárak, iparvállalatok alapításának feladata vár rák ezek a tereim. Amit csak azok ipari és kereskedelmi politika kidöndölhat, mind meg kell valósitani. A vállalkozási szellem hódítson az ipari és kereskedelmi világunkon. Lassan, de fokozatosan kell átalakítani nemzetiségi berendezésünket, amely mai formájában egy véletlen folytán veszedelmébe kell az országnak. Már pedig egy ország-fejlesztését, boldogulását nem szabad véletlenekre építeni.

HIREK.

— **Miniszteri elismerés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter 61098. szám alatt kelt leiratában Bódy József zalaegerszegi állami polgári leányiskolai tanárnak, hosszú szolgálat alatt teljesítet buzgó működéséért elismerését fejezte ki.

TÁRGA.

Találkozás.

Az istván utca, a Városliget szélén egy szürös atyafi haladt cammogó léptekkel. Óvatosan, kénylően nézett körül, mint aki tájékozni igyekszik. Öreg, törődött embernek látszott. A csontos arc értelmet, talán egy kis ravaszagot is fejezett ki. A juniusi este leszállóban, a levegő tikkadt, fűledt. A szürös ember, miután egy ideig megállt, lassan bekanyarodott a Ligetbe. Erősen megnézte a járókelőket. Valakit megszólítani akart. Válogatott bennük.

Ehatározta magát egy padon ülő öreg napszamosra esett a választás. Félre ment.
 — Nem lenne szives megmondani, kérem, merre van az a borostyán-korcsmár?

A megszóított fiatal estlét fel kövér szemhéját, hogy megnézte azt, aki megszólította, aztán válaszolt:

— Hamar eléri, ha igyekszik a Herminautra. Csak balra kell menni, majd megmondják ottan.

— Kösztönöm az utbiztatászt, de én már azt se tudom, merre esik a Herminaut? Vagy talán nem is tudom. Soha. Nem vagyok idevalósi.

— Azt látom, — jegyezte meg a napszamos.
 — Vámozzékrol kerültem föl. Egy kis somrom van.

— Hunnan? — kérdezte a napszamos, figyelmesen nézve az előtte álló szürös embert.
 — Vámozzékrol. Félnapj járóföld vasuton. Négy forintot fizettem amért felhoztak.

A napszamos felkelt. Komor, napégett arca mintha kiderült volna.

— Vámozzékrol ember? Ugy remélik, hogy ösmerem én kigyelmedet.

— Az is meg lehet.

— De ug is van. Itt szolgáltam lakimokor a lőfejú vasutnál. Kocsis volt.

— A már szent igaz. Nagyon eltanálta.

A napszamos mosolygott.

— Könnyű volt azt kitanálni. Még azt is tudom, hogy Tót Kiss Mihálynak híjják kigyelmedet.

A szürös ember igyekezett nagyot csudálkozni.

— Ejnye, no! Ez már mégis. De hát hunnan tudja olyan akuritusán?

— Hunnan tudom? Hát onnan, hogy húszonhat esztendővel ezelőt eggyütt voltunk kocsisok a lőfejénél. Én vagyok a Hadar Imre.

— Az Imre? — csudálkozott tovább Tót Kiss Mihály — nem lehet az. Hadd látlak csak jól. Az ám mákos uccse, formit hozzá nagyon.

De egy kicsit elformálódott azótól. Olyan fekete volt a bajusza, mint a szurok. Hát a haját hóvakette, Imre koma? No nézze meg az ember! Csak egytvan a Hadar Imre. Nem adom egy tál lencsét, hogy így ráakadtam a régi cimborára.

Kezet fogtak. Tót Kiss Mihály fojtotta:
 — No nem hittem volna. Hadd látlak csak,

hiszen kigyelmed is a mi vidékünkrol való.

— Igen, Vámoztőlrol.

— Persze, hogy onnan. Aztán azótólót fimmeg itt van, ebben a nagy városban?

— Igen bizony. Itt ragadtam.

— Aztán hogy megy a sora?

— Komizsal azaz sehoggy.

Mit dödozött? — tudakolta Tót Kiss Mihály.

— Mindent össze-vissza. Napszamoskodom.

Hunn van, hunn nincs. Ahogy gyűn. Hát kigyelmed hogy van azótá?

— Megvagyok, hála Istennek, kutya bajom. Nem sajnálom, hogy itthagytam azt a Pestet. Ejnye no, de örvendek, igazán örvendek, hogy látom. Sohase hittem volna. Csak nagyon mügpenészedtet a bajusza, aki kutya földója van.

Hadar Imre busan rázogatta a fejét.

— Bizony magam is megpenészedtem. Alig hogy a lábamon vagyok. Nem jó dolga van a szegény embernek ebben a nagyvárosban. Hát még ha ugy marad, mint én, özvegyen. Hát meg a macskám sines. Néha azt se tudom, hol hálók, hol kelek.

— Az nem jó sor, — mondta Tót Kiss Mihály — kívátl ha az ember kissé előregzik. Fialton oda se néz az ember a világának. Ha van, jó: ha nincs uggyis jó. De már vénségére.

Elgondolkozott, aztán ismét megszólalt:

— Nini, egyet mondok, kettő lesz belőle. Ide hallgasson, Hadar Imre komám.

— Fülelek.

— Gyűjön kigyelmed haza. Már uggy, mint velem. A múlt héten teteműtt a sógoromat, a

— **Szolgabírói átnevezés.** Mezriczy Jenő zalaszegregyri Szolgabírói Perlakra, az újonnan megválasztott Farkas Kálmán szolgabírórt Zalaszegregytről helyezték át a főispán.

— **Jegyző választás.** Kelemen József oklevéles jegyző folyó hó 19-én péntek alkonyi megválasztott.

— **Adótitészek.** Janisch Alajos símégi adótitészt a budapesti IV. ker. adóváltaliba helyezte — s helyébe Nagyrőczérfői Zatroch Jánost nevezte ki adótitészek a pénzügyminiszter.

— **Tanítói kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Koós János, Rodig István és Paczák Izabella oklevéles tanítókat a szobocsi tanítói elemi iskolához rendes tanítókká kinevezte.

— **A sornpi kiállításos kitüntetés.** A sornpi kiállítási bírati tanács Sebők Ferencet helybeli bronztal a kiállítási bronzérem kitüntette.

— **Kocsi postaközlékek.** Alsólendva — Kerkaszentmiklós között október hó 1-től fog megkezdődni a kocsioközlekedés.

— **Megyebizottsági tagok választása.** A választott törvényhatósági bizottsági tagok sorából hat évi megbízhatóság letelte folytán a folyó év végén kilépő, továbbá az elhunyt és leköszönt tagok helyébe teljesítendő választások határmájul a szeptemberi törvényhatósági közgyűlés október hó 20-ikát, hol pedig ezen a napon a választást nem lehet megtartani, póthatárnappal október hó 29-ét tűzte ki.

— **Filokszerza szomszédában.** Vasvármegye Németegyes, Hosszupusztag és Kisbér községk szőlőiben a filokszerza jelenléte megállapítván, nevezett községk határa a földművelésügyi miniszter 78383 904. sz. rendeletével zárt alá helyeztetett.

— **Udvarias miniszter.** A megyegyűlés alkalmával a választott állomáson annyit utasították össze, a község felől érkezett gyorsonmáthoz, hogy az ország II. és III. osztályú kúpek megtekintés s még mindig nem volt elég hely. Így sokan az I. osztályú kupéba mentek be, helyet keresve, mert nem akartak lemaradni. Egy félkében csak egy uridmberült egyedül. Épen be akartak néhányan menni, mikor a kalauz megjelent s azt mondta, hogy azon idegen ur az egész félkét kibérelte s így nem lehet benneni. Az idegen ur értegette ugyan, hogy mit beszélnek, de megértette a helyetlent s udvariasan helyet mutatott vendégeinek. Nem tudni ugyan ki volt az illető ur, de valószínűleg Lord Chaplin az angol földművelésügyi miniszter volt, ki Berenzere utasított Festicus Tasziló grófnhoz szarvasvadászatra.

— **Égő vásárosok.** A zalaapátiban mult hétfőn megtartott országos vásárra az egészorség közül többen ellátogáltak. A mint delután

hosszu kocsi sorban hazafelé igyekeztek, az akcsy, melyen Hirsch Zsigmond ketekőtök és Weisz Adolf pántlika és képaros luttót, kígynt. Nagy volt az ijedelem a tűz után. Hirtelen megállottak, leugrártak és elottáltak a tüzet, miközben mindketten súlyos sebeket kaptak. A tűz Weisznek majdnem összes árúkezelét megsemmisítette.

— **Az inasok iskoláztatása.** A kereskedelemügyi miniszter egy körökés szabály kiadványlag kimondotta, hogy a tanonok iskolába járás kötelessége azok életkorától nem függ. Tanonok iskolai mulasztásért minden esetben az iparos felelős, még akkor is, ha a felelősséget a tanoncszűdésében a szülőre vagy gyámra hárítja át illetve akkor is, ha a tanonc a szülőjénél vagy gyámjánál lakik.

— **Gipsz-kartel.** A hazai gipszgyárosok kartelbe lépéséggymással s gyártmányukkal családára központi irrodát létesítettek Budapesten. Magyar-gipszkereskedelmi r.-l. cég alát. A kartelben részt vesz a Győr központi gipszgyár — Krámer-féle egyes, a Neuschloss-féle és a Satori-féle gipszgyár. A központi irrodát alkotó részvénrtársaság igazgatóságát tájori: Neuschloss Marcel, Krámer Tivadar, dr. Satori Mór, Alpr Ignác és Krámer Ló, felügyelő bizottsága: Smiel David, Orrán Sándor, és Satori Ernő. A részvénrtársaság alapítóké 10.000 korona (40 drb. 250 koronás részvény).

— **A magyar sörkereskedők egyesülete.** megalakulván, az egyesület igazgatósága felterjesztette az alapszabályokat kormányhatósági jóváhagyás végett s egyzarsz mind lelkes felhívást intézett az ország összes sörkereskedőit, felhívta őket az egyesülethez való belépésre. Amint az alapszabályok elnyerték a kormányhatósági jóváhagyást, az egyesület azonnal hozzált a munkához s elsőlül egy nagy akcióba kezd: a sörök palackok és egyéb gyöngyöletek kérdésének rendezéséhez. A sörkereskedők ugyanis ma boldog-boldoglatannak, aki náluk sört vesz, minden birtokuknál megadja oda a sörpalackokat, melyek a sörök gyöngyöleteket — ennek az eredménye azután, hogy a vevők nagy része nem adva vissza azokat — bárha azok nagy értékűek — hanem elhánnya vagy egyéb célra használja. Tapasztalhatjuk is, hogy a legtöbb esetben paradiacombeözésre, bor, pálinka, petroleum, ecet és más folyadékok eltarására a sörkereskedők kölcsönadta üvegeit használják. Az egyesület az e ténen feltárt nagyarányú visszaéléseket, amelyek sörnagyereskedelmünket szinte megbénítják, úgy akarja orvosolni, hogy a sörnagyereskedők egyértelmű határozattal teljesen szüntessék be a kölcsönzési rendszert és különösen üvegeiket pénzértékben, fixárbau számlázzák a sörrel együtt, azaz a megjegyzéssel, hogy gyöngyöleteiket, illetve a tényleg visszaszállított mennyiséget, bizonyos határidőn belül, a felszámolt

árban, ugyancsak pénz gyanúban visszaveszik. Eze esetben módok áll híteleknek vevőknék, illetve azoknak, akiknek a sört is hitelezik, a gyöngyöleteket is kihteilezni, míg azokkal a vevőkkel, akiknek sört sem hiteleznek, a gyöngyöleteket is készpénzben fizetnek. Az egyesület ideigleni irrodahelyiségét Budapesten (VII. Álmásy-ter 2. sz.) vannak, hol érdeklők minden felvilágosítást díjmentesen nyerhetnek.

Előfizetésifelhívás.

Lapunk október 1-ével a IX. évfolyam IV. negyedebe lép. Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek előfizetési lejárt, sziveskedjenek előfizetésüket mielőbb megújítani, nehogy a lap szétkúldésében fonakadás történjék. A lap hátralékait pedig kérjük a hátralékok bekdildésére, mert a lap fontartása tetemes költséggel jár. Lapunkat a n. é. közönségg szives pártfogásába ajánlvá vagyunk tisztelettel

az „Alsólendvai Híradó” szerkesztőjének és kiadóhivatalának.

Közgazdaság.

Miért alkalmazzuk a tarlóhántást, eltekintve a gyomok irtásától?

A tarlóhántás előnye nemcsak a gyomok irtásában rejlik, hanem a tarló elkorhaszásában is. Az igaz hogy a cél csupán csak a tarló gyors és tökéletes elkorhaszása, azon esetben mélyebb 10—15 cmes szántást szoktak alkalmazni, de tekintve ezen kéztés célt, a gyomok irtását és a tarló korhasztását is ebben az esetben inkább az előbbinek kell kedvezni s ezért 5—6 cmes hántást alkalmazunk. Ott vannak továbbá az egyes káros rovarlelenségek a hesseni légy, klóropisz légy, ezek is sikerösen pusztították a tarlóhántást alá. Utjabb időben a m. kir. földművelésügyi miniszterium is belátva ennek nagy hasznát és fontosságát, körrendelet alakjában utasította annak idején a hatóságokat, hogy a szükséges mérten gondoskodjanak arról hogy csalogató vetések vetessenek. A csalogató vetések létesítése pedig tulajdonképen abból áll, hogy aratás után a táblák 1—2 barázdá szelálességnyen körülzántják

Kurta Bálintot. Az volt a község csőzse. Most hát megmondom az igazat, én vagyok a község bírja, már három esztendője.

— Egy?

— Úg ým. Nem dicsékedésből mondom, csak éppen azért, hogy felbitassam.

— Engem? — kérdezte Hadar Imre, ki nem minden irigység nélkül nézte az egykori köcsirástár.

— Igen kigyelmedet. Már arra akarom bízati, hogy gyűjön hozzánk csőzsenék. Nem lesz semmi baja. Kap krumpliföldet, kukoricaföldet, komekment, ami dukál. No, egy-kettőre.

— Megyek, — mondotta — Hadar Imre és nagyot csapott Tót Kiss Mihály markába.

— Megvan az akcu. Megy és ihatjuk az áldomást. Mert én most már viszem.

Betérték egy korcsnába. Sört rendelték. A bírő nagyon beszédes lett.

— De régen nem kocintottunk. Hátha még tudnál, milyen sorban járok én itten?

— Ugyan milyen sorban? — kérdezte Hadar Imre.

— Hátzúndzobe.

— A már avallam.

A volt kocsi, a községi bírő hunyorított a szemével.

— Nagy sora van annak. A fiánnak nézek asszonyit. Itt szolgált Pesten, aztán belézeretett egy leányba. Most, hogy hazakerült, már mint fiám, nem volt nyugta, addig álmándokott, míg el nem jöttm. Aztán, ha a leány is úgy akarja, hát haza viszem. Hadd éljék világukat. Arra voltok.

— Igen, — hagyta helytlen Hadar Imre.

— Csakhogy, — folytatta Tót Kiss Mihály, — egész nap nem tudok rákádni a leányra.

— Talán meg Bústemben.

— De itt van az. Csakhogy nincs helyben. Hatszor is jártam a kvártély-asszonyán a Sorokási-utcában, de nem találtam otthon.

— Hát bizony az olyan facér ceseléd előt.

— Igen, eikőzál.

Tót Kiss Mihály enné az utolsó szónál megvakarta a fejét. Aztán bizalmasan odaszólt Hadar Imrenek:

— Csakhogy, tudja kigyelmed, sokréteképp lehet közólni. Mégus csak szeretőm tudni, hogy milyen fajta, ha már a menyem lesz. Azért, mondok, utána járok egy kicsit. A kvártély-asszonya azt mondta, hogy este a Borostyán-korcsnában szokott rostokolni. Hát majd odanézek.

Hadar Imre fellélt.

— Bírza azt csak én rá, Tót Kiss Mihály uram látom, hogy fáradt, főtűdött.

— Szó, ami szó, sokat mászkáltam.

— Aztán meg — magyarázta Hadar Imre — így sztrősen nem is dukál odamenni. Csupa cifra népség jár oda. Maradjon csak itt békességben. Mire egy-két korszórt felhajt, itt vagyok a leányom. Majd megnezem én, milyen v. fajtája, könyitok hozzá. Sokat láttam azota, hogy nem láttuk egymást. Csak mondja meg szaporán, hogy hívják a leányt.

— Karok Borcsnán. Feketeszemű leány, úgy monda a fiám.

— Jól van. Menten itt leszek.

Háromnegyed óra múlva Hadar Imre visszajött másodmagával. Hozta a leányt.

— Enn van. Ez az.

Tót Kiss Mihály jól megnézte, a csinos, barna leányt, ki igyekezett a szemét leszánti.

— No fiám, — kérdezte — Tót Kiss Mihály — hát akarsz-e velem jönni?

— Ha elvisz...

— Akarsz-e a fiám felesége lenni?

— Ha elvisz...

— No hát kézzel. Holnap hajnalban indulunk. Várlak a vasútnál. De előbb igyál egy kis sört.

— Köszönöm nem élek vele.

A leány távozott. A leendő rokonok melőztek minden érzékenységet. Mikor a két öreg cimborá együtt maradt, Tót Kiss Mihály felvetette a kérdést:

— Hát milyen fajta?

Hadar Imre jól megfontolta a választ, aztán így felelt:

— Hiszen nem mondom, hogy olyan szerelmes, mint Zsuzsana, vagy olyan ártatlan, mint Genővéná, de ha megbeszélte magát, olyan hűséges felesége lehet a kigyelmed fiának, mint amilyen Sára volt Abrahamnak. Én mondom.

A bibliai hasonlatok imponáltak a leendő apósának.

Akkor hát nincs baj, — mondotta — kocintunk.

s abba gabona magot vetnek. A fentemlélt rovarok pedig ezen időben másféle zöld vére-
nőn akadván, megszállják ezen fiatal vetéseket
s petéiket ezekre rakják. Pusztításuk már most
önként következik; ezen csálóká vetések egy-
szerűen álszántatnak. Ha azonban a gazda a
tarlóhatást rendszer időben végzetté akar tenni
rendszerű kifolyólag is felesleges költségek és
fáradtságot menni meg magát, mert tarlóhatás
után egy a gyom, valamint a kipergett gabona-
magvak is gyorsan csirázásni indulnak. Kizöl-
dí a tarló s kész a lehető legkezeletesebb csá-
lókavetés.

Még hathatósabb ezen védekezési mód ak-
kor, ha a tarló álszántása előtt kintfogt vagy
40-50 % káltrágyázást alkalmazunk s ezáltal a
gyomokat és karos rovarféléseket meg radika-
lisabban irtjuk ki, mert a káltrátalmu trágyák
legjobbje már végyeket tartalmaz. E miatt is,
és a karosvégyek átalakulása véget is igen ta-
kámszálható a káltrágyáknak vetés előtt való al-
kalmazása.

521/1904. végt. sz.

Arverési hirdetésny.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX.
t.c. 102. §-a értelmében ezennek közzé teszi,
hogy az alsólendvai kir. bíróságának 1904. évi V.
513/3. sz. végzése következtében Dr. Engel
Sándor úrnak képviseletét Flórisnanné és
Furst bej. és javára Toth Lajos ellen 582 K 90 f.
s. jr. erejéig 1904. évi július hó 31-én fogantat-
sított biztosítási végrehajtás útján felfügglalt és
847 K 59 fillere becsült kövezték ingóságok, u. m.:
1 kancsa lo, 1 futkózó kocs, üzleti felszerelés,
különbféle árucekkék, szobatorok, ruhaneműk és
egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. bíróság
1904. évi V. 513/3. sz. végzése folytán 582 kor,
90 filler tökökvetésnek, ennek 1904. évi július hó
11. napjától jaro 5% kamattal, és eddig összesen
100 K 60 f-ben bíróság már megállapított költsé-
gek erejéig Turaischán alperes lakásán és üzlet
helyiségben leendő eszközölésre

1904. évi október hó 3-ik napjának

é. 2/10-órjára határidővel kitézik és ahhoz a venni
szendeközök ezennek elő megjegyzéssel hívatnak
meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.
t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzzetések
mellett, a legjobbtól igorének, szükség esetén becsa-
ron alól is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezőző ingóságokat
mások is és felülfügglatták s azokra kielégít-
ési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881.
évi LX. t.c. 120. §. értelmében ezek javára is
elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1904. évi szeptember hó 22.

Andröcsék Lénárd
kir. bír. végrehajtó.

530/1904. sz.

Arverési hirdetésny.

„Aufrecht & Goldschmid“ cég végrehajtató
javára Keil Sándor végrehajtást szenvedőtnél a
budapesti V. kerületi kir. bíróságának 1903.
S. IX. 184/3. sz. végrehajtást és az alsólendvai
kir. bíróság 1904. V. 589/5. számú kiküldetést
rendelő végzése alapján 160 kor. követelés s járulé-
kali kielégítésre Baksán

folyó évi szeptember hó 30-ik napján

delelőtti 11 órákor butorok, ruha, fehérneműk,
könyvek, fegyverek, edények és egyéb ingóságok
1771 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak
eladtni következő általános árverési feltételek mel-
lett: Ha a tárgy becsértéke meg nem ismertének, az a
kikiáltási áron alól is a legjobbtól igoró által meg-
vetének jelölték ki, még akkor is, ha más ár-
verő által ígérlet nem tetetett. Minden tárgy vé-
telára azonnal készpénzben fizetendő, melynek fel-
tézése után az elárverezett tárgy a vevő birtokháa
adatik. Ha a legjobbtól igoró a vételért azonnal
nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árverés-
teltek s ez esetben a fizetés nem teljesítő árveré-
lőnek a netaláni többletthez igénye nincs, ellen-
ben a netaláni összeség s pótolni köteles és az
árverés további folyamdban részt nem vehet.

Kelt Alsó-Lendván, 1904. évi szeptember
ho 15-ik napján.

Reményfő Jenő
bíró, végrehajtó.

Az amerikai kiutazásról.

Grof Tisza István miniszterelnök kifejezetten
kijelentette a képviselőházban, hogy a kivándorló
személy kivételével közülük sem akarja megfosztani
a magyar szabad elhajtározásról. Mindenki arra
utazhatik, a merre utazni akar. A miniszterelnök
utazásnak a képviselőház nyílt ülésén hangsú-
lyozta, hogy egyetlen egy kivándorlót sem fognak
arra kényszeríteni, hogy Finnem keresztül hagyja
el az országot. Ezen az utvonalon tízenegye napot
kell a tengeren tölteni, hogy Amerikába el-
jussunk. A közösi és körjegyzőket utasította
ugyan a magyar kormány, hogy a kivándorlókna
a finnei tiszemely népos amerikai utazást ajánlják,
ám a jegyzők ennel tovább nem mehetnek. Aján-
lani ajánlják a hosszabb tengeri utazást, de
nem kényszeríthetnek rá senkit. Mert ha a kivá-
dorló kijelenti, hogy Bremen keresztül akar utazni,
ahonnan 7 nap alatt eri el Amerikát, a jegyző az
ül ve et Bremen át is köteles kiállítani. Ez eseten
azomban, ha a jegyző ezt megtagadná, a
kivándorlónak jogában áll a jegyző ellen szommal
panaszot emelni a vármegye alispánjánál. A vármegye
alispánja majd elrendeli, hogy a jegyző
adja ki a kivándorlónak a bremai útlevelet. Ha
nagis akadna valaki, aki a kivándorló egyéni szab-
adságot megfosztva, kényszeríteni akarja a
finnei útra, az ellen kérését beadványt kell inteni,
Grof Tisza István miniszterelnöknek, mint helyi-
miniszterhez Budapestre. A miniszterelnök kérés-
telennel igazságot fog tenni. Aló a bremeni útleve-
let megkapta, Oderbergen keresztül akadálytalanul
utazhat Bremába és onnan 7 nap alatt kijutt
Amerikába. Az útnyökötől senki semmi esetre se
íjeden meg. Az útnyökök vagy megbízott senkit
fel nem tartóztatnak s ha valamelyik megis ke-
kötátná, azt az útnyököt nyomban föl kéll jelen-
tani a miniszterelnöknek, még pedig az a leg-
celszerűbb, ha a kivándorló ott, a hol feltartoz-
tatják, rögtön siránybanlankatát íer es az útnyököt
Grof Tisza István miniszterelnök budapesti
cimre szóló táviratban ker meghírdetni. A min-
iszterelnök ilyen esetben tüstént intézkedik,
hogy a kivándorló szabadon utazhassék, sőt arra
is kell, hogy gondja legyen, hogy az útnyököt
megbüntessék. A miniszterelnök az útnyökötől is
megköveteli és kell, hogy megkövetelje, hogy a
törvényt íszetlően tartásék s azokat a kivándor-
lókat, a kiknek bremai útlevelet van, ne habo-
rassák. Útlevelet nélkül senki se utazék Amerikába.
Már azért sem, mer tiszemely útlevelet mindeki kap.

Missler F., Bremen.

Nemes alma és körte

20 legnemesebb fajból válogatva, —
ugy szintén szőlő, dió és nemes

ősi barackfák kaphatók.

RÁTH JÁNOS alsólendvai lakosnál.

Piaczi gabonaárak.

Buza	20 K. — fill.
Rozs	17 K. — fill.
Arpa	14 K. — fill.
Árpa	14 K. — fill.
Tengori	17 K. — fill.
Burgonya	8 K. — fill.

**Kereskedők,
Kereskedő segítők,
Kis-kereskedők,**

kik ügyes-bajos dolgaikban, u. m.: adó, törzse, ital-
mérés, hadmentesség vitel-
díjak, illetékek, díjszába-
sokban tanács nélkül saját
tájékozottságukra vannak
utalva, saját érdeklükben
rendeljük meg a **Magyar
Kereskedők Zsebnaptá-
rát** 1905. évre. Ara 2 ko-
rona (béllyegben is beki-
dhető). Tartalmazza az al-
kalmazottakra vonatkozó
törvényeket és értelmes
magyarázatokkal felszerolja
a kereskedőket érdeklő ös-
zes törvényeket és hasz-
nos tudvalókat. — Cím:
Nagy Sándor nyomda-
igazgató Pécs.

**BRÁZYS FÉLE
SOSBORSZESZ**

SOSBORSZESZ

**NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
É KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA**
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!

Keil-lakk

legkötönybb mázólo-szer puha padló számára.

- K e i l - f é l e v i a s z - k e n é c s k e m é n y p a d l ó s z á m á r a
- K e i l - f é l e f e h é r „Glasur“ f é n y m á z 45 k r .
- K e i l - f é l e a r a n y - f é n y m á z k é p k e r e t e k n e k 20 k r .
- K e i l - f é l e s z a m k a i a p - f e s t é k m i n d e n s z i n b e n .

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsólendván.

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:
 Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrády Anit.
 B. Kemény Zsigmond: A raiengok. Két kötet. Illusztr. R. Hirsch Nelli.
 Pálffy Albert: Esztike kisasszony professzora. Illusztr. Márk Lajos.
 Vadnai Károly: A kis tünder. Illusztrálta Nagy Sándor.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

Baksay Sándor

Décsi Lajos

Iványi Ödön

Nagy Ignác

Tolnai Lajos

Beniczkyné Bajza Lenke

B. Eötvös József

Jókai Mór

Pálffy Albert

Vadnai Károly

Beöthy László

Fáy András

B. Jósika Miklós

B. Podmaniczky Frigyes

Vas Gerőné

Beöthy Zsolt

Gaal József

Justh Zsigmond

Pulszky Ferencz

Versceghy Ferencz

Bródy Sándor

Gárdonyi Géza

B. Kemény Zsigmond

Rákosi Jenő

Werner Gyula

Csiky Gergely

Gyulai Pál

Kuthy Lajos

Rákosi Viktor

Wohl Stefanie

Degré Alajos

Herczeg Ferencz

Mikszáth Kálmán

Toldy István

SZÉKELY NÉVSOR

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papíros.

Diszkrét ízlésű, diszes bekötési tábla.

MEGREDELŐ-JEGY.

A „Magyar Regényírók”

minden művelt magyar urí család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet félevenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kor. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján. — Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvkereskedés

A czégtől
 szemelt megrendelem a

«MAGYAR REGÉNYÍRÓK»

című gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 koronáért:

- a) négy koronás havi részletfizetés mellett,
 b) félevenkénti fizetésű 25 korona utánvét mellett.

A nem kívánt módozat törlendő.

Tulajdoni nyilatkozat, hogy a fenti műből 1904 szeptember hóáig kezdve fittvenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első vállalatnál kezdve minden hó 1-én a fenti czégtől részletekig be mindaddig, míg a mű teljes vételezéséig meg nem érkezik. A részletek be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes utánvét esedékesé válik. Az első részlet utánvétele.

Szövegi megállapodások érvénytelenek.

Lakhely és kötet:

Név és cím: